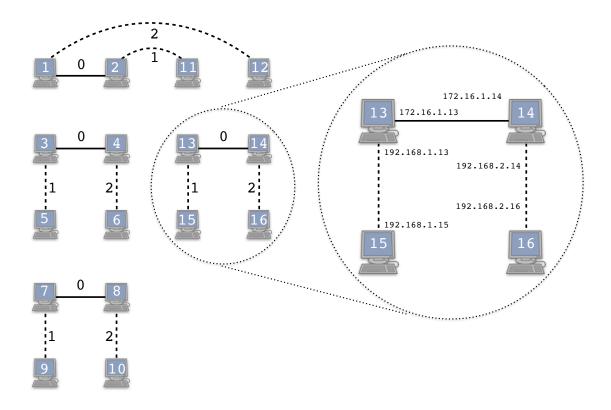
Warsztaty z Sieci komputerowych Lista 2

1 Uwagi ogólne

Topologia sieci na te zajęcia została przedstawiona poniżej; każda czwórka komputerów jest osobną strukturą niepołączoną z niczym innym. Linią ciągłą oznaczono połączenia między interfejsami eth0, zaś przerywaną — między interfejsami eth1. Na początku pracy wydaj polecenie sudo netmode lab.

Sieć w pracowni składa się z niezależnych czwórek komputerów jak na rysunku poniżej. Celem tej pracowni jest konfiguracja ich interfejsów sieciowych i routingu pomiędzy sieciami (sieci są dwupunktowymi połączeniami zaznaczonymi na rysunku).

Komputery, które mają połączone karty eth0 (komputery o numerach 1, 2, 3, 4, 7, 8, 13, 14) będziemy nazywać komputerami $typu\ A$, zaś pozostałe komputerami $typu\ B$.

2 Zadania do wykonania

Zadanie 1. Wszystkim komputerom skonfiguruj warstwę sieciową interfejsu eth1 poleceniem

if config eth1 192.168.y.x netmask 255.255.255.0

gdzie $x \in \{1, ..., 16\}$ jest numerem komputera, zaś $y \in \{1, 2\}$ jest numerem krawędzi (patrz rysunek wyżej). Przykładowo karta komputera nr 8 powinna otrzymać adres 192.168.2.8.

Następnie interfejsom eth
0 komputerów typu A przypisz adres IP równy 172.16.1. \boldsymbol{x} , gdzie x jest numerem komputera. W tym celu wydaj polecenie

#> ifconfig eth0 172.16.1.x netmask 255.255.0.0

Zwróć uwagę na inną w tym przypadku maskę podsieci. Wyświetl aktualnie skonfigurowane interfejsy poleceniami

- #> ifconfig
- #> ip addr

To drugie polecenie jest nowocześniejszym narzędziem zarządzającym interfejsami sieciowymi. Obejrzyj też aktualną tablicę routingu poleceniem

#> route -n

Za pomocą programu ping sprawdź, czy połączone bezpośrednio ze sobą komputery "widzą się" wzajemnie.

Zadanie 2. Zauważ, że masz skonfigurowany interfejs 10. Pingnij adres pętli lokalnej 127.0.0.1. Zauważ, że komunikaty dochodzą, pomimo tego, że nie ma odpowiedniego wpisu w tablicy routingu. W rzeczywistości wpis takowy wewnętrznie istnieje, ale polecenie route -n go po prostu nie wyświetla. Aby się o tym przekonać, przeanalizuj wynik polecenia

#> routel

Włącz Wiresharka nasłuchując na wszystkich interfejsach i zaobserwuj, co jest wypisywane w konsoli oraz jakie pakiety są wysyłane i odbierane jeśli pingasz:

- 1. adres 127.0.0.1;
- 2. swój własny adres IP przypisany do interfejsu eth1;
- 3. adres IP sąsiedniego komputera podłączonego do interfejsu eth1;
- 4. adres rozgłoszeniowy sieci podłączonej do interfejsu eth1 (poleceniem ping -b 192.168.1.255 lub ping -b 192.168.2.255);
- 5. nieistniejący adres IP należący do sieci podłączonej do interfejsu eth1;
- 6. adres z sieci, do której nie jesteś bezpośrednio podłączony, np. 10.10.10.10.

Porównaj otrzymane komunikaty, przesyłane pakiety i czasy reakcji.

Zadanie 3. Z komputera typu B sprawdź osiągalność karty eth0 jego sąsiada typu A (połączonego za pomocą karty eth1):

```
$> ping 172.16.1.x
```

gdzie x jest numerem komputera sąsiada. Przykładowo na komputerze nr 5 należy wydać polecenie ping 172.16.1.3. Adres ten jest nieosiągalny, gdyż nadawca nie wie jak dostać się do sieci 172.16.0.0/16. Spróbujmy to naprawić dodając trasę domyślną, która przechodzi przez osiągalną bezpośrednio kartę sąsiada:

#> route add default gw 192.168.y.x

gdzie $x \in \{1, ..., 16\}$ jest numerem komputera typu A, zaś $y \in \{1, 2\}$ jest numerem incydentnej krawędzi (patrz rysunek). Przykładowo na komputerze nr 16 należy wydać polecenie route add default gw 192.168.2.14. Jeśli pomylisz się wpisując polecenie route, dodaną pomyłkowo trasę możesz skasować poleceniem route del (z identycznymi opcjami, co w przypadku polecenia route add). Wyświetl bieżącą tablice routingu poleceniem

#> route -n

Spróbuj teraz wykonać poprzednie polecenie ping (powinno zakończyć się sukcesem).

Czy oznacza to, że inne adresy z sieci 172.16.0.0/16 są osiągalne? Aby to sprawdzić, pingnij drugi adres IP z sieci 172.16.0.0/16, tj. należący do drugiego komputera typu A. Przykładowo na komputerze nr 5 należy wydać polecenie ping 172.16.1.4. Zapamiętaj to polecenie; będziemy je określać mianem "pingnij najdalszy interfejs etho".

Co jest przyczyną niepowodzenia? Jaki komunikat otrzymujesz? Na komputerach typu A sprawdź Wiresharkiem, że odpowiedni komunikat ICMP jest otrzymywany i przekazywany do komputera docelowego. Dlaczego więc nie jest odsyłana odpowiednia odpowiedź?

Zadanie 4. Na komputerach typu A dodaj trasę prowadzącą do sieci, która nie jest do niego bezpośrednio połączona:

```
#> route add -net 192.168. y. 0/24 gw 172.16.1. x
```

gdzie x jest numerem sąsiedniego komputera A, zaś $y \in \{1,2\}$ jest numerem krawędzi odpowiadającej tej sieci. Na komputerze typu B pingnij najdalszy interfejs eth0. Dlaczego ostatnie polecenie route pomogło w otrzymywaniu odpowiedzi na ping?

Zadanie 5. Przedstawiony na rysunku obraz sieci nie jest kompletny. W rzeczywistości komputery typu A należą do jednej wspólnej sieci 172.16.0.0/16 podłączonej za pośrednictwem routera 172.16.255.252 do Internetu. Na komputerach typu A skonfiguruj trasę domyślną do Internetu poleceniem

#> route add default gw 172.16.255.252

Ze wszystkich komputerów pingnij jakiś znany Ci istniejący adres IP (np. 8.8.8.8). Obejrzyj Wiresharkiem wszystkie przesyłane komunikaty. Dlaczego ping z komputerów typu A udaje się, a z komputerów typu B nie? Kogo należałoby powiadomić o sieciach 192.168. y. x? Jak można inaczej rozwiązać ten problem?

Zadanie 6. Na wszystkich komputerach zdekonfiguruj interfejs eth1 poleceniem

#> ifconfig eth1 down

a na komputerach typu B dodatkowo interfejs eth0 poleceniem

#> ifconfig eth0 down

Na wszystkich komputerach uzyskaj konfigurację interfejsu eth0 poleceniem

#> ifup eth0

Obejrzyj przypisany w ten sposób adres IP poleceniem ifconfig. Teraz wszystkie komputery są połączone interfejsem eth0 z siecią 172.16.0.0/16 i za pośrednictwem routera 172.16.255.252 z resztą Internetu. (Fizyczne połączenie zawsze istniało, ale można było je do tej pory zignorować, gdyż interfejs eth0 komputerów typu B był nieaktywny).

Wykonaj polecenie traceroute do jakiegoś znanego Ci adresu IP (np. 8.8.8.8) lub nazwy domeny (np. wikipedia.com). Zaobserwuj przesyłane pakiety Wiresharkiem.

Uruchom wirtualną maszynę (program VirtualBox, maszyna Debian Wheezy 0, użytkownik i hasło dostępne są w opisie maszyny). Po zalogowaniu do wirtualnej maszyny ponownie wypróbuj polecenie traceroute oraz jego wariant wykorzystujący pakiety *ICMP echo request*:

#> traceroute -I 8.8.8.8

Ten ostatni wariant wymaga uprawnień administratora. W obu przypadkach Wiresharkiem obejrzyj przesyłane pakiety. W razie potrzeby odfiltruj wszystkie pakiety poza tymi, które są skierowane do Twojego adresu IP, lub z niego wychodzą wpisując w Wiresharku filtr ip.addr == $Twoj_adres_IP$. (Filtr ip.addr == a.b.c.d jest równoważny filtrowi ip.src == a.b.c.d || ip.dst == a.b.c.d).

Lista i materiały znajdują się pod adresem http://www.ii.uni.wroc.pl/~mbi/dyd/

Marcin Bieńkowski